

Folketingets Beskæftigelsesudvalg
lov@ft.dk

Beskæftigelsesudvalget

Beskæftigelsesministeriet
Ved Stranden 8
1061 København K

T +45 72 20 50 00
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748

d. 9. januar 2017

Beskæftigelsesudvalget har i brev af 15. december 2016 stillet følgende spørgsmål nr. 181 (alm. del), som hermed besvares.

J.nr. 20165200419

Spørgsmål nr. 181:

”Udvalget anmoder om ministerens kommentarer til følgende artikler i Ugebrevet A4:

– ”Nej til erstatning: For fire ud af ti afviste veteraner var krigen ikke farlig nok”, onsdag den 9. november 2016, jf.

http://www.ugebreveta4.dk/nej-til-erstatning-for-fire-ud-af-ti-afviste-veteran_20650.aspx

– ”Professorer dumper behandlingen af PTSD-ramte veteraner”, onsdag den 23. november 2016, jf. [http://www.ugebreveta4.dk/professorer-dumper-behandlingen-](http://www.ugebreveta4.dk/professorer-dumper-behandlingen-af-ptsd-ramte-veteran_20662.aspx)

[af-ptsd-ramte-veteran_20662.aspx](http://www.ugebreveta4.dk/professorer-dumper-behandlingen-af-ptsd-ramte-veteran_20662.aspx)

– ”Afslag til veteraner: Du har ikke PTSD alligevel”, fredag den 25. november 2016, jf. http://www.ugebreveta4.dk/afslag-til-veteraner-du-har-ikkeptsd-alligevel_20664.aspx. ”

Svar:

Vores veteraner har ydet en stor indsats for Danmark, og det skylder vi dem en stor tak for. Regeringen er derfor meget optaget af, at vi tager os godt af veteranerne. Det er helt centralt for mig, at de veteraner, der er kommet til skade, får den hjælp i arbejdsskadesystemet, som de har krav på. Det er vigtigt, at de danske soldater kan regne med, at de skader, som de pådrager sig i forbindelse deres udsendelse, behandles korrekt og hurtigst muligt i arbejdsskadesystemet, og at veteranerne får den arbejdsskadeerstatning, som de er berettiget til. Derfor vil jeg i den kommende tid foretage en gennemgang af området, og jeg har allerede nu taget initiativ til at mødes med veteranorganisationerne for at høre om deres synspunkter i forhold til regler og praksis for behandlingen af veteranernes arbejdsskadesager.

Jeg har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Arbejdstilsynet, der har oplyst følgende:

”Behandlingen af veteransagerne foregår i Arbejdsmarkedets Erhvervssikring i et særligt veteransekretariat, hvor specialiserede medarbejdere udelukkende behandler veteransager. Det skal sikre den bedst mulige behandling af veteranernes arbejdsskadesager, idet der ofte er tale om komplicerede sager, der forudsætter en specialiseret sagsbehandling.

Arbejdsskadesystemet er et arbejdsgiverfinansieret forsikringssystem, der hviler på det grundlæggende princip, at der skal være årsagssammenhæng mellem arbejdet og arbejdsskaden. Arbejdsskader kan derfor kun anerkendes, når der er medicinsk og tidsmæssig årsagssammenhæng mellem det, man har været udsat for på sit arbejde, og den helbredsmæssige skade.

Det betyder, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har pligt til at sikre, at der er stillet en korrekt diagnose, at påvirkningen er relevant og tilstrækkelig i forhold til sygdommen, samt at sygdommen konkret er udløst af påvirkningerne i forbindelse med arbejdet.

Det er i den sammenhæng vigtigt at være opmærksom på, at der er en grundlæggende forskel mellem på den ene side sundhedsvæsenets behandlingsmæssige fokus på helbredelse og symptombehandling og på den anden side arbejdsskademyndighedernes forsikringsmæssige fokus, hvor myndighederne objektivt skal vurdere, om der er en dokumenteret sammenhæng mellem den arbejdsmæssige påvirkning og skaden.

Når Arbejdsmarkedets Erhvervssikring vurderer, om diagnosen PTSD er korrekt, og om sygdommen kan anerkendes som en arbejdsskade, sker det ud fra kriterierne for diagnosen PTSD, som er beskrevet i WHO's internationale fortegnelse over diagnosekoder (ICD-10), og som anvendes af Sundhedsstyrelsen.

Diagnosekriterierne skal være opfyldt for, at en sag om PTSD kan anerkendes – både efter arbejdsskadesikringsloven og særloven. Det indebærer blandt andet, at:

- symptomerne på PTSD skal være opstået i tidsmæssig sammenhæng med udsendelsen
- den tilskadekomne skal have været udsat for begivenheder af exceptionelt truende eller katastrofeagtig karakter

I forhold til den *tidsmæssige sammenhæng* fremgår det af diagnosekriterierne for PTSD, at tilskadekomne skal have haft symptomer inden for seks måneder efter den traumatiske begivenhed – for veteraners vedkommende inden for seks måneder efter udsendelsen. Dernæst skal sygdommen enten være fuldt ud til stede inden for seks måneder (almindelig PTSD) eller inden for få år (forsinket PTSD).

Normalt skal der være dokumentation for sygdommens debut og udvikling. I forhold til særloven om sent diagnosticeret PTSD gælder det dog, at tidligere udsendte soldater og andre statsansatte kan få anerkendt PTSD, selvom de ikke er gået til læge tids nok til at opfylde det sædvanlige krav til dokumentation for den tidsmæssige sammenhæng mellem påvirkning og sygdomsudvikling. Med særloven kan en veterans PTSD således anerkendes, såfremt en psykiatrisk speciallæge skriver en erklæring om, at det er *sandsynligt*, at sygdommen er opstået i tidsmæssig sammenhæng med og som følge af de arbejdsmæssige påvirkninger i forbindelse med udsendelsen.

I forhold til udsættelse for *begivenheder af exceptionelt truende eller katastrofeagtig karakter* har Arbejdsmarkedets Erhvervssikring oplyst, at en udsendelse til et krigsområde eller udførelsen af en specifik jobfunktion ikke i sig selv er nok til at opfylde kravet om exceptionelt svær belastning. Tilskadekomne skal have været udsat for en eller flere hændelser af exceptionelt truende eller katastrofeagtig karakter, hvor man konkret:

- har været direkte udsat for beskydninger eller trusler om beskydninger,
- har befundet sig i fare i forbindelse med kørsel i minerede områder, eller
- har påkørt en vejsidebombe, *eller* har oplevet granatnedslag eller mortarangreb på tæt hold.

Enhver sag bliver vurderet individuelt, og der er ikke faste kriterier for, hvornår en belastning kan karakteriseres som værende af exceptionelt truende eller katastrofeagtig karakter.

I forhold til de veteraner, der får afvist deres sag, fordi Forsvaret eller vidner ikke er i stand til at genkende veteranens oplevelser, har Arbejdsmarkedets Erhvervssikring oplyst, at vurderingen af en sag sker på baggrund af den tilskadekomnes beskrivelse af sine oplevelser under udsendelsen.

Hvis Arbejdsmarkedets Erhvervssikring vurderer, at veteranens oplevelser som beskrevet er tilstrækkelige, hører Arbejdsmarkedets Erhvervssikring Forsvaret om de belastninger, som veteranen har oplyst at have været udsat for. Hvis veteranens oplysninger ikke modsiges af Forsvaret, lægger Arbejdsmarkedets Erhvervssikring veteranens beskrivelse til grund.

Hvis Forsvaret derimod vurderer, at afgørende hændelser ikke har fundet sted, så spørger Arbejdsmarkedets Erhvervssikring vidner om disse hændelser. Der er således kun, hvis Forsvaret modsiger tilskadekomnes beskrivelse, og vidner heller kan genkende beskrivelsen, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring anser, at disse hændelser ikke er tilstrækkeligt sandsynliggjort.

Der henvises i øvrigt til besvarelsen af Beskæftigelsesudvalgets spørgsmål nr. 96 (alm. del), der ligeledes omhandler den ene af de omtalte artikler.”

Jeg kan henholde mig oplysningerne fra Arbejdstilsynet.

Venlig hilsen

Troels Lund Poulsen